

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มีต่อการนำระบบการควบคุมภายในมาใช้ 2) ศึกษาความสำเร็จของการนำระบบการควบคุมภายในมาใช้ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำระบบการควบคุมภายในมาใช้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 310 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 และ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สัมประสิทธิ์สหพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation) และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (multiple linear regression) โดยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) ข้าราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบการควบคุมภายในใช้ในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับเห็นด้วย 2) ระดับความสำเร็จของการนำระบบการควบคุมภายในใช้ในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำระบบการควบคุมภายในใช้ในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้แก่ ปัจจัยด้านระบบการควบคุมภายในปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารข้อมูล และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ